

Budapestre vonatkozó újságcikket

Osztályozás

133.3

Szerző:

Nádor Jeno

Cím:

Pesti jövendőmondók

Hely

Idő

"1929"

Forrás:

Újság

Személy

Bp.

1929. III. 31.

(Helv)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old)

PESTI JÖVENDŐMONDÓK

MARIETTA KISSASSZONY HÁZHoz JÁR — JÖVENDŐT MONDANI. AZ INDIAI FAKIROK JÓSTITKAINAK TUDÓJA PESTRE ÉRKEZETT. SIRIUS A CSILLAGOKAT NÉZI ÉS JELENÉSEKET FOGAD — NINCS MÁR KONJUNKTURÁJA AZ ÁLOMFÉJTŐNEK

Nincs olyan ember, aki ne venné szívesen, ha megtudná jövődjét. A jövőbelátás titkát azonban nem fedezték föl, bár voltak mindenkor alchimisták, kabbalisták, mágikusok, akik hirdették, hogy előre bemondják elkövetkezendő idők eseményeit. Jóságok voltak és ártudósok. Nemcsak a csillagok járásából jövendöltek, hanem állatok zsigereinek formájából, természeti jelenségekből, balzsamos olajok füstjéből, zavaros álmok utvesztőjéből mondottak jóslatokat, jövendölték meg birodalmak bukását, hatalmak feltámadását, vagyonok romlását, nagy üzletek reménységét, szerelmek fellebbadását. Minden kornak megvoltak a babonái és kabbalái, kiterjedt nagy tudomány volt a jövendőmondás, tekintélyt, jólétet, könnyű megélhetést nyújtott a misztikus körülmények között való jóslgatás és vannak ma is, akik komolyan hirdetik a jövendőbelátás tudományának birtoklását s Pesten ismernek ilyen lelkeket, csak éppen homályba burkolódnak, csak bizalmas körülmények között állanak rendelkezésre, bocsátják be magukhoz az idegeneket s teszik meg a csodálatos jövendőmondást.

Marietta kisasszony, a divatos jósnő

A pesti jövendőmondók között a kártyavetőnők vannak nagy többségben. Különösen

női körökben van ezernyi hívük. Mondain életet élő dámák számára a kártyavetőnő olyan szükséglet, akár az ajkakra való ruzs, az orcákra való puder, vagy a szemekhez szükséges szén. Szigorúan elzárt boudoirrok, amelyek megnyílásáért vagyonokat áldoznának szépet áhító férfiakra, első szóra föltáruznak, ha jelentkezik a kártyavetőnő. Közöttük is vannak ugyanis, akik házhoz járnak s vannak viszont, akik csak maguknál fogadnak. A házhoz járók közül mostanában a legdivatosabb és legkeresettebb Marietta kisasszony. Exteriorurje egyáltalában nem leányos. Tul van már rég a veszedelmes életkoron. Sőt az ötvenet is túlhaladta. Ez a szerencséje, mert különben nem volna a hölgyeknek bizalma hozzá.

Marietta kisasszony azt állítja, hogy édesatyja szolgabíró volt Zemplénben, a nagyapja pedig ezredes Kossuth seregében. Két előnevet használ és ismeri az egész ország genealogiáját. Órákat adhatna családok törzsfáiról és számon tartja mindenki házasságát. sőt a

Marietta kisasszony diszkrétén választja ki a nagy titkokat közül. Ez az utóbbi mostanában több dolgot ad neki, mint a házasságok számbatartása. Marietta kisasszony, aki a saját szavai szerint bejárta a világot, fiatal korában atyját kísérte Montecarlóba a galomblövő-versenyekre, járt Egyiptomban és látott löversenyt Epsomban, volt Erzsébet királyné udvari bálján és akkor fordult meg Konstantinápolyban, amikor a pasáknak legálább két tucat feleségük volt. Mindent tud és mindenkiről tud. A háremek életéről különösen sokat mesél.

Egy rossz szokása van csak — mesélte nekem egy hölgy, aki Marietta kisasszonynak esztendőnkön keresztül volt a vakon bizó hive —, hogy igen sokat beszél a kutyájáról. Néhány történetet én is hallottam, akkor amikor nem tudtam bejutni önagyságához, mert meg kellett várnom, amíg Marietta elmegy. Hamindaz, amit Marietta kutyájáról mesél, igaz, ugy Brehm nagy állatvilágában újabb fejezetet kell nyitni a kutyák eszéről. De ez nem tartozik a tárgyhoz.

Marietta kisasszony nem azt veti ki, hogy egy barna férfi van utban és annak a megérkezése nagy szerencsét jelent. Pontosan leírja a barna férfi minden ismertetőjelét és nem egyszer még a nevét is elárulja. Tudja, hogy gazdag vagy szegény. Nem így általánosságban, mert ezt akármelyik kártyavetőnő is tudná, hanem pontosan megmondja, hány hold vár reá anyjától, apjától örökségbe. Elmondja, hogy udvarolt-e már más hölgynek, hogy nézett ki az illető és meddig tartott a viszonya. A kártyákból pontosan meg tudja állapítani, hogy szabad-e hinni az illetőnek vagy csak közömbösen kell fogadni, mint olyan bókát, amiket mindenkinek mond. Tudja, hogy hányan érdeklődnek a hölgy után, kinek mi a foglalkozása, kinek van szigorú, kéréltetlen papája és melyik szeladon olyan, hogy

férjnek is megfogható. Belelát üzleti szempont szerint is a jövőbe és megmondja, hogy érdemes ezzel vagy amazzal a tervvel foglalkozni. Különösen a színésznőknek nélkülözhetetlen Marietta, hogy melyik szerződés jó és melyik rossz.

Legfőbb tulajdonsága Mariettának, hogy

csak nőknek jövedől. Férfiak jelenlétében egyáltalán nem beszél. Még csak nem is mesél. Még a kutyájáról sem. Pedig ez az egyetlen szenvedélye.

Fönn a Várban: a titkok hónapban

Vannak kártyavetőnők, akik Mariettával ellenkezően, nem járnak házhoz. A Várban is él egy, hölgyek állítják, hogy *csalhatatlan*.

Akárkit nem fogad, csak azt bocsátják eléje, akit ismerős ajánl. Akkor is csak beereszti és előbb elbeszélget vele és ha az az impressziója támad, hogy megbízható,

áll rendelkezésére. Szintén kártyából jövedől. Kiteríti maga elé az ötvenkét lapot és azután mintha transzos álomba merült volna, kezd el mondókájába. Néha félórahosszat is eltart, amíg elmondja mindazt, amit a kártya mutat. Igen komoly asszony, a pletykákat nem szereti, inkább bosszankodik, mint örül annak, ha látogatója afelől érdeklődik, nincs-e valami jel arra, hogy a szerelme boldogságot tartogat a számára. Éppen azért nem is bocsát maga elé, csak társaságbeli hölgyeket, inkább a negyvenedik év felé haladókat, mint harmincon aluliakat, mert nem akarja tudományát könnyelmű és léha kalandok kikutatására fordítani. Ez az asszony nagy életböleletet eláruló mondásokkal fűszerezi jövedőmondását és aki hallja, elfelejt minden bűnös gondolatot. Hölgyeket és urakat is fogad, az utóbbiakat nem szívesen, mert cinikusak és nem igen hisznek.

Indiai fakirok titkainak tudója

Kártyavetőnő van még nagyon sok Pesten is, Budán is, egyikük se olyan híres azonban, mint a két előbbi, akiről beszámoltunk. Annál nagyobb híre kezd kerekedni azonban mostanában egy tenyérből jósló férfinak.

Prof. Ben Alinak nevezi magát és hosszú Tolstoj-szakállt hord. A szakálla után ítélve, már a hatvanadik esztendő felé halad, ő azonban azt állítja, hogy csak negyven. Az élettörténete igen érdekes. Katona volt, aktív hadnagy, de a nyilvánosságra nem tartozó okból kivetált. Amikor a háboru kiűtött, visszakapta a rangját. Az orosz haretéren fogságba esett és egyik fogolytáborból a másikba hurcolták, amíg Szibéria legkeletibb részére érkezett. Ott már csak hónapokig volt, mert megszőkött, tuljutott a kínai határon és gyalogszerrel átvágta magát a mennyei birodalmon. Elkerült Hátsó-Indiába és itt összetalálkozott egy fakirral. A fakirnak megmentette az életét. Együtt vándoroltak ugyanis és egy korhadt fahidról a fakir belezuhant egy rohanó hegyi patakba. Prof. Ben Ali nem vesztette el lélekjelenlétét, sziklákon, bokrokon ugrott át és így elébekerült a fuldoklóknak. Felkapott egy nagy husángot, azt odanyújtotta a rohanó víztől továbbsodort embernek és az után kihuzta. A fakir hálája jeléül később beavatta az indusok tenyérből jövedőlésének százados titkába.

Az az elmélete, hogy minden esemény az emberből indul ki. Megtörtént események nyomot hagynak az emberben és elkövetkező események élnek már az ösztön alatt, sőt belevésődnek a gondolat hordozójába, a testbe. Ennek pedig legérzékenyebb része a bőr alig mutat változást, az arcon és a tenyér különöző vonalak keletkeznek, olyanok, amelyek sajátosságai csak kevés embernél ugyanazok. Ezek a vonalak olyashatók azok számára, akik tudnak eredetükre következtetni. Más nyomot hagy a szomorúság, mást az öröm. S történetes, ösztön alatti dolgok ugyanúgy bevésődnek a tenyér vonalaiba. A professzor komolyan állítja, hogy nem tudja megmondani, hogy mennyi időn belül milyen esemény központjába kerül az, akinek a tenyerét vizsgálja, ellenben pontosan megállapítja, veszedelem fenyegeti-e az illetőt, vagy siker előtt áll. Vannak-e végzetes szándékai, vagy olyan cselekményekre készül, amelyek

neki vagy embertársainak örömet, gyönyörűséget, hasznot, életlehetőséget nyújtanak. Azt mondja, hogy rendszere annyira megbízható, hogy óriási szenvedésektől menthetné meg az emberiséget, ha tenyérvizsgálatot általános kötelezettségként előírnák.

Prof. Ben Ali memorandumot is szerkesztett és ezt benyújtotta a minisztériumnak, mert nem állhat el attól a hitétől, hogy előbb-utóbb mégis csak hisznek neki és módot adnak arra, hogy megmentse az emberiséget.

Sirius mester, a csillagok barátja

A tenyérjósnaál is érdekesebbek azok, akik

a csillagok járásából jósolnak. Ezek közé tartozik a már általánosan ismert Sirius, aki polgári foglalkozására nézve a pénzügyminisztérium altisztje. Ő azonban sokkal komolyabban foglalkozik a maga tudományával,

semhogy áruba bocsátaná egyeseknek éleslátását. Csak nagy emberi eseményekkel foglalkozik, évről-évre megállapítja a várható időjárást, megjelöli az ország történéseit és megjelöl bekövetkezendő nagy eseményeket. Természetes, hogy őt is megrohanják az olyan kíváncsiak, akik szeretnék tudni a maguk jövedőjét, akik meg is fizetnék, ha elárulná,

hogy a csillagok mit rejtegetnek felőlük. Sirius azonban nem csinál üzletet különleges tudományából, mert az ő csillagászata nem a hivatalos asztronómia, mert neki jelenései is vannak, hanem inkább megelégszik közalkalmazotti minőségében huzott fizetésével, semhogy kíváncsiak érdeklődésének kielégítésére vállalkoznék.

Vannak azután még álmofejtők. Nekik azonban nem kedvez a konjunktúra. Ma már csak egyszerű emberek gondolnak álmaikkal és akarnak abból jövedőjükre köveket levonni. Óbudán tudnak egy asszonyt — általában Óbudán mindenre van eset — aki bámulatos tökéletességgel fejti meg az álmokat. Egyszerű asszony ez a csodálatos nő. A férje dunai hajós és hitetlen, aki nem veszi jó néven, hogy a felesége álmok megfejtésére vállalkozik. Az asszony éppen ezért csak akkor fogad, amikor a férje a Dunán van. De nem sokan keresik fel, bár tudományát, azok, akik ismerik, sokra tartják.

A jövedőmondók ellenére sok a szerencsétlen ember Pesten. Nem nyugtatja őket meg az sem, ha megtudják, hogy jó áll előtűk. Nem hisznek a holnapban, amikor sivár a ma. És itt a baj. Olyan jövedőmondó ugyanis Pesten sincs, aki prompt szállítaná a jót. A jóslatok mind a távoli jövő ködébe vesznek, amikorára a jóslatok már feledésbe mentek.

Nádor Jenő.